

BÀI THAM DỰ CUỘC THI

“VIẾT VỀ MÁI TRƯỜNG ĐẠI HỌC NHA TRANG THÂN YÊU”

Họ và tên người dự thi: Nguyễn Thị Minh Tuy

Đơn vị: Đảng viên sinh hoạt tại Chi bộ Phòng công tác sinh viên

Địa chỉ: Căn hộ 137, Khu chung cư CT7A, khu đô thị Vĩnh Diễm TRung, Xã Vĩnh Hiệp, TP.Nha Trang, Khánh Hòa

Số điện thoại: 0985745303

Email: nguyenvinhhtuy@gmail.com

Tên bài viết: “Kỷ niệm về thầy cô”

Khi bạn có khoảng riêng để ngẫm ngợi cho những kỷ niệm khó quên, bạn sẽ tìm đến nơi chốn nào? Góc cây hoa sữa, trong công viên hay đạp xe du ngoạn quanh đường,...với tôi, ngôi trường đại học Nha Trang và những người thầy nơi đây luôn là hình ảnh mà tôi nghĩ đến những lúc tâm trạng cô đơn, trống trải.

Tôi không biết mình có thói quen đó từ bao giờ, chắc là khoảng vài tháng trước thôi_mỗi khi quay trở lại ngôi trường, đi trên con đường rộng lớn quanh nhà thi đấu, bước lên bậc thang cao vút, những kỷ niệm lại òa về. Kể từ khi mà tôi nói lời tạm biệt ngôi trường, thầy cô khép lại một hành trình và bước vào một thế giới mới.

“ Bước chân ta đi trên cát để lại dấu

Con sóng xô bờ để lại thời gian

Người thầy đi qua đời ta để lại kí ức”

Kí ức khó mà phai pha dù năm năm, mười năm, hai mươi năm hay nhiều hơn nữa. Kí ức luôn hiện hữu trong ta, có thể buồn, có thể vui, có khi đậm nét hay mong manh nhòa nhạt nhưng chưa bao giờ biến mất. Có ai nói rằng lũ học trò khi qua sông sẽ quên người lái đò có lẽ một vài thôi chứ không phải là tất cả

phải không? Một mai nào đó trong chúng ta có người lên đỉnh vinh quang, có người bình dị với phần trắng bắng đen nhưng cũng có khi lại bằng lòng với lẽ thường nhật của cuộc sống,... Nhưng dù thế nào đi chăng nữa thì kí ức về người thầy vẫn luôn theo họ ngày ra trường. Với tôi, kí ức về những thầy cô_ người mà đã chấp cánh cho tôi bay đến những ước mơ, hoài bão trong suốt bốn năm qua sẽ luôn ngự trị vĩnh hằng trong lòng tôi như một điều gì đó khó có thể tìm lại được trong đời.

Từ khi là một cô sinh viên đại học năm nhất ngại ngùng bước chân vào trường, tôi đã nhận được sự quan tâm, giúp đỡ của thầy cô rất nhiều. Cuộc sống dần qua, tôi trưởng thành hơn. Mỗi bước chân tôi đi luôn có hình bóng của thầy cô. Tôi đã tìm được cho mình mái nhà thứ hai thật sự nơi này.

Thầy cô nghiêm khắc lắm! tôi còn nhớ năm thứ 2 ở đại học, tôi đã bị cô giáo dạy thực hành phân tích thực phẩm la một lần chỉ vì cái tội không tập trung trong sử dụng thiết bị thực hành, lúc đó tôi buồn lắm. Giờ đây, nhớ lại mới thấy thật cảm ơn cô vì cho em nhiều kinh nghiệm trong nghề, những kiến thức bổ ích. Thế đấy, thời gian cứ trôi qua, những kí ức bấy giờ chỉ là hoài niệm của một thời. Giờ đây, khi là một cô giáo, tôi mới thấy thầy cô của mình ở mái trường đại học Nha Trang tâm lý biết chừng nào. Tôi vẫn luôn trao đổi và xin những lời khuyên trong giảng dạy và cuộc sống, những lời động viên chia sẻ của thầy cô. Những lúc gặp khó khăn trong môi trường mới này, tôi luôn nghĩ về mái trường đại học Nha Trang. Bởi nơi đây tôi luôn cảm thấy ấm áp khi nhớ về những ngày xưa.

Ngày ấy, khi tôi gặp chút thất bại trong quá trình làm đề tài khoa học thì thầy cô luôn ở bên chia sẻ với tôi. Đó có thể là lời khuyên, những dòng tin nhắn đầy yêu thương, hay những cái nắm tay an ủi,... Những điều ấy chừng như giản đơn nhưng nó lại tiếp thêm sức mạnh cho tôi rất nhiều. Cảm ơn thầy cô vì tất cả. Cảm ơn thầy cô đã:

- Dạy cho em biết yêu thương, chia sẻ với những người bất hạnh, dạy em biết đồng cảm với những trang đời trong các tác phẩm văn học.
- Dạy cho em biết đứng dậy sau mỗi lần vấp ngã bởi cuộc sống đâu phải là một chuỗi êm đềm, bằng phẳng mà nó có rất nhiều ngã rẽ....

Cứ thế thầy cô cứ bồi đắp cho tâm hồn tôi những điều tuyệt vời và kì diệu nhất của cuộc sống. Mỗi khi trở lại trường, trường lại có những thay đổi mới, đẹp hơn, hiện đại hơn. Nhưng dù trường có thay đổi như thế nào đi chăng nữa thì kí ức về trường, về những người chèo đò thăm lặng vẫn mãi là hình ảnh đẹp trong lòng tôi.

Mới đó lại sắp đến kỷ niệm ngày thành thành lập trường đại học Nha Trang. Làm lòng tôi lại rạo rức. Có lẽ, cái không khí về ngày kỷ niệm đã làm em thấy nhớ trường, nhớ bạn bè, thầy cô. Thay cho những món quà, xin gửi đến tất cả các thầy cô trường Đại học Nha Trang lời tri ân nhất. Kính chúc các thầy cô luôn vui vẻ và hạnh phúc. Em sẽ mãi nhớ trường, nhớ về thầy cô như những mảnh ghép kí ức khó có thể tìm lại được trong đời... Em rất nhớ thầy cô, thật sự rất nhớ....